

drugod*) za nekako hegemonijo pod *Lajovicem* in *Krekom*. Adamič mu je celo le nekak trabant teh dveh (kar je pač trditev, ki je kritik ni utemeljeval in ki se tudi ne da utemeljevati, ker ne odgovarja dejstvom.) A to vse so mnenja strokovnjakov. In gotovo je veliko drugih, ki imajo v tem oziru povsem druge nazore, druge ljubljence. Tako kličejo vsi vprek »Papam habemus!« a vsak misli pri tem na svojega papeža!

Kdo je torej v resnici prvi?

Naši bralci od nas pač ne pričakujejo, da tudi mi posegamo v to neplodno, skoraj profesorsko pusto klasifikovanje naših umetnikov. Če se tudi mi pečamo s tem vprašanjem, zgodi se to le z namenom, da izražamo željo, naj se v interesu slovenske glasbe in njenega razvoja opusti vsako ocenjevanje, ki bi količkaj dišalo po osebnem kultu. Opravičeno bodo starejši zaslužni in največjega spoštovanja vredni skladatelji — orali so ledino — užaljeni, če damo kateremu izmed mlajših prednost pred njimi. Pa tudi drugi mlajši skladatelji utegnejo biti nevoljni, ko vendar vsak med njimi rad in požrtvovalno dela v procvit naše umetnosti. Marsikdo lahko zgubi veselje do vztrajnega, pri nas tako zelo nehvaležnega dela na glasbenem polju, če se mu že v naprej reče, da ni tako nadarjen in sposoben kakor drugi, in se mu takorekoč že prorokuje, da jih nikoli ne bo mogel doseči. K temu pa še pride, da se danes — vsaj po našem mnenju — sploh o nikomer še ne more izreči apodiktna definitivna sodba. Lahko je mogoče, da bo fini estēt Lajovic vse druge daleč puščal za seboj, zlasti če se otrese nekoliko kozmopolitskega izrazovanja; izključeno pa nikakor ni, da postane ravno nad vsemi plodoviti Adamič s svojim zares narodnim ustvarjanjem naš primus, ako se v Lajovičevi smeri razvija. Morebiti pa nikomur izmed vseh goriimenovanih izvoljencev ne bo podeljeno, ustvariti slovensko glasbeno delo bodočnosti. Morda pa bo pravi mojster čisto drug, čegar imena danes morda celo ne poznamo, ali ki ga smatramo vsaj danes za hors concours stoječega!

Gospoda moja! Ne pozabimo, da je naša glasba še vedno otrok, o katerem veljajo Schillerjevi verzji:

„Ihm ruhen noch im Zeitehosse
die schwarzen und die heitern Lose.“

Nihče med njimi naj ne zgublja časa s poslom totalizatorja; bodimo raje veseli, da nas je toliko, ki startajo! Ne za osebe se gre, temveč za stvar! V našem, osebnemu kultu udanemu veku se to ne more dostikrat ponavljati. Kdo bo končno prvi, o tem ne bomo mi sodili, temveč narod sam in zgodovina!

»Narodna pesem v Avstriji«. Vodilni glavni odbor za sestavo te velike publikacije, ki jo namerava izdati ministerstvo za bogočastje in nauk, je imel od dne 15. decembra 1910 večdnevna posvetovanja na Dunaju pod predsedstvom predsednika *dr. Karla viteza Wienerja*. Teh posvetovanj sta se udeležila med drugimi tudi vseučilišna profesorja *dr. Karol Štrekelj* (Gradec) in *dr. M. pl. Rešetar* (Dunaj). Predmet razpravljanj je bilo posvetovanje o načelih, po katerih naj nabirajo posamezni odbori narodno-pesniško gradivo, in po katerih naj bo urejeno celotno delo. Tudi jezikovno vprašanje glede izdaje se je rešilo. Slovenskih narodnih pesmi je baje nabranih do sedaj 7256 in sicer z melodijami in besedilom.

4000 valčkov! Vsled natečaja berlinskega tednika »Die Woche«, ki je razpisal tri nagrade po 3000, 2000 in 1000 mark za najboljše plesne valčke za klavir (glej »N. A.« IX/40) je došlo uredništvu več ko 4200 valčkov! Prvo ceno je dobil kapelnik *Siegfried Elsner* (Vratislav), drugo gđč. *Fay-Foster* (Dunaj).

Lev Tolstoj je umrl dne 20. novembra 1910. Kakor vse prikazni človeške kulture, so ga tudi zanimala vprašanja o glasbi. V svojih estētinih študijah kakor »Kaj je umetnost?«, »Zoper moderno umetnost« itd. je pridigal temeljite reforme v smeri ponarodnejevanja glasbe. Pripoznaval je samo naivno,

primitivno-melodično glasbo in zaničeval vse modernejše, celo poznejšega Beethovena, kajpada seveda tudi Schumanna, Berlioz, Wagnerja itd. Kako čudni so bili njegovi nazori o glasbi, kaže tudi njegova »Kreutzerjeva sonata«.

Četrti kongres Mednarodne Glasbene Družbe se bo vršil od 29. maja do 3. junija 1911 v Londonu. Predavalo se bo o zgodovini, etnografiji, teoriji, o akustiki in estetiki, o cerkveni glasbi, o glasbilih, o bibliografiji, organizaciji, o sodobnih vprašanjih itd.

Listnica uredništva

Vse nestalne cenj. dopisnike in skladatelje, zlasti pa one gg. avtorje, ki si želé natančneje presoje vpostanih a ne sprejetih skladb, prosimo, da nam blagovoljno naznaniti vselej kako šifro ali psevdonim, pod katerim jim moremo odgovoriti v listnici. Na vprašanja, katerih predmet utegne zanimati tudi širše kroge, odgovarjamo izključno le v listnici. — Č. g. poročevalce uljudno opozarjamo, da moramo rokopise najpozneje do 8. prejšnjega meseca imeti v rokah.

G. J. P. v L. Hvala za skladbe! Prav uljudno prosimo Vas in vse cenj. pošiljalce, da svoje pošiljatve zadostno frankirajo, da ne trpimo nepotrebne škode.

»Kontrapunktista v G. 1. Najboljša razmeroma cenena izdaja Bachovih klavirskih del je — kolikor nam znano — še vedno kritična izdaja *Hensa Bischoffa*, ki je izšla v Steingraberjevi založbi v Lipsku. V tej izdaji najdete tudi prstoklad in prednalsne predpise. 2. *Jacobus Gallus* (Jakob Handl) ali pravzaprav Jakob Petelin je bil rojen 31. julija 1550 v Ribnici na Dolenjskem in je umrl 24. jul. 1591 kot kantor cerkve Sv. Janeza v Pragi. V kolikor so navedbe *Fajceljeve* v »Lj. Zvoznik« 1888 str. 312 (da je bil rojen v Idriji), verjetne, ne moremo razsoditi. Obrnite se s tem vprašanjem na našega odličnega specialista *dr. Josipa Mantuanija*, muzejskega ravnatelja v Ljubljani, ki je sam izdal nekaj Gallusovih del v »Denkmäler der Tonkunst in Österreich«!

Gg. ocenjevalce književnih in muzikalnih novosti prosimo uljudno, naj navedejo v svojih ocenah vedno natančni in dobesedni naslov ocenjenega dela z bibliografsko zvestobo in tudi ceno. Hkratu prosimo gg. založnike, naj zabeležijo na recenzijskih izvodih vsakokrat tudi ceno (ev. tudi ceno vezanih izvodov in posameznih glasov!)

Stalne glasbene poročevalce za slovenske prireditve v Gorici, Novem Mestu in Zagrebu iščejo »N. A.« Pogoje naznanja na zahtevo uredništvo našega lista.

G. S. C. v L. Vaša pesem »Lastovka« ni porabna. Vi si še z glavnimi predpisi glasbenega pravopisa niste na jasem! Rokopis na razpolago!

Cenj. sotrudnike, prijatelje in dopisnike, ki so v zadnjih tednih pisali uredniku, ga vprašali za nasvete, ga opozorili na razne pojave muz. življenja, mu očitali to in ono, prosimo, naj nam ne zamerijo, da jim dostej še nismo odgovorili. Naj vzemo biagohotno na znanje, da moramo korespondenco omejiti na to, kar je absolutno potrebno. Marsikatero vprašanje je v drugi zvezi (v člankih ali noticah) rešeno. Ta ali ona želja se izpolnjuje molče. Druge zadeve pa bomo — v kolikor so v kateremkoli oziru važne — čim prej rešili ali z neposrednim odgovorom ali na drug način. Torej prosimo odpuščanja in potrpljenja!

G. O. D. v Š. L. Srčna hvala! Izide o priliki, morda z malim popravkom v deklamaciji in par nepomembnimi retušami. Drugo obljubljenno skladbo pričakujemo z veseljem. Pri tej priliki si dovoljujemo, Vas prositi, da naj reproducirate pesnikove besede brez vsake prenarredbe. To velja tudi glede naslova, gledé katerega pristojna pesniku avtorska pravica tako kakor gledé drugega besedila. Naš poklon!

Konec uredniškega dela.

Pričujoči številki sta priloženi vsebina in kazalo imen in stvari IX. letnika »N. A.«

Vsebina: Deset let »Novih Akordov«. — *Dr. Gojmir Krek*: Še enkrat Jenkov »Naprej«. Hkratu donesek k nalogam glasbene zgodovine. — *Fran Gerbič*: Moj prvi javni »prima vista«. Črtica iz mojega življenja. — *Emil Adamič*: Narodna pesem na koncertnem odru. — Koncerti. — Muzikalne in književne novosti. — Glasbena društva. — Slovenski glasbeni svet. — Naše skladbe. — Izza tujih odrov. — Odmevi iz koncertne dvorane. — S knjižne mize in iz muzikalne mape. — Umetnikov življenje in stremljenje. — Pele-mele. — Listnica uredništva.